

เตรียมพร้อมให้ลูกเป็นเด็กสองภาษา (Bilingual)

การศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่เรียนรู้สองภาษา (bilingual) หรือหลายๆ ภาษาพร้อมกัน (multilingual) โดย ศ.ดร. แพทริเซีย เค. คูห์ล ศาสตราจารย์แห่งภาควิชาวิทยาศาสตร์การพูด และการฟัง และเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาทางจิต สมอง และการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัยของซิงตันในเมืองซีแอตเทิล สหรัฐอเมริกา อธิบายทฤษฎี "Native Language Magnet Theory (NLM)" ของเธอไว้ว่า ทารกแรกเกิดทุกคนนั้นเกิดมาพร้อมกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาใดๆ ก็ได้ การวิจัยของ ดร.คูห์ลแสดงให้เห็นว่าใน 6 เดือนแรก เด็กทารกจะมีการปรับที่รูปแบบของเสียงที่ได้ยินไว้ในสมองขึ้นอยู่กับภาษาที่เปิดรับ เขาสามารถเรียนรู้เสียง และลักษณะของน้ำเสียงที่แตกต่างกัน แล้วจะเริ่มแปลงเสียงตามภาษาที่ได้ยินออกมา เมื่อครบขวบปีเขาจะเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในภาษาที่เขาได้ยินเป็นประจำ (ภาษาแม่) จากนั้นความสามารถในการจำแนกลักษณะที่แตกต่างของเสียงจะค่อยๆ ลื่นสุดลง จึงหมายความว่า หากเด็กได้ยินสำเนียงภาษามากกว่าหนึ่งภาษาดังแต่ช่วงขวบปีแรกจะสามารถเรียนรู้และพูดภาษานั้นตามได้โดยอัตโนมัติประจำภาษาแม่ ยิ่งหากได้ยินสำเนียงที่แท้แบบเจ้าของภาษามาเอง โอกาสเลียนแบบการพูดที่ถูกต้องก็ยิ่งมีมากขึ้น การเรียนรู้จะเป็นพื้นฐานช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนภาษาอื่นๆ ที่หลากหลายได้ในเวลาต่อมา ทฤษฎีนี้ช่วยอธิบายข้อสงสัยที่ว่าทำไมเด็กลูกครึ่ง หรือชาวต่างชาติในเมืองไทยบางครอบครัวจึงสามารถพูดได้ทั้งภาษาของชาตินั้นและภาษาไทยตั้งแต่เริ่มหัดพูด

หลายงานวิจัยด้านจิตเวชยืนยันว่าการเรียนภาษาหลายๆ ภาษาตั้งแต่เด็กจะง่ายกว่าเรียนเมื่อโตแล้ว การใช้เทคนิคจำลองภาพกิจกรรมของสมองในผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพแข็งแรงด้วยแรงกระตุ้นสะท้อนของแม่เหล็ก โดยนักวิจัยจากศูนย์โรคมะเร็งสโลน-เคทีทเธอร์ริง ในนิวยอร์ก พบว่าผู้ใหญ่ที่เรียนสองภาษาดังแต่ยังเป็นเด็กเล็กๆ มีการเก็บภาษาทั้งสองไว้ด้วยกันในพื้นที่เดียวกันในสมอง จึงสามารถใช้ภาษาที่สองได้เหมือนกับเป็นภาษาแม่อีกภาษาหนึ่ง หากคนที่เรียนภาษาที่สองตอนที่โตแล้วจะใช้เนื้อที่ในสมองคนละส่วนกัน ดังนั้นเขาจึงแนะนำว่าการให้เด็กเรียนรู้ภาษาที่สองหรือสามควรเริ่มตั้งแต่ตอนเป็นเด็กเล็กๆ ยิ่งเร็วยิ่งดี เพราะหากเข้าสู่ผู้ใหญ่แล้วยังเรียนรู้ได้ยากขึ้น เข้าทำนองไม้อ่อนคุดง่าย ไม่แก้คุดยาก นั่นเอง

อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญก็คือการให้เด็กได้เจอกับเจ้าของภาษาจริงๆ โดยคุณพ่อคุณแม่อาจจะจัดหาเครื่องมือ เช่น เทปเพลง หนังสือนิทาน หรือวิดีโอภาพยนตร์การ์ตูนที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการฟังให้กับเด็ก การพูดกับเด็กบ่อยๆ หรือการหากลุ่มเพื่อนเล่น แม้กระทั่งพาเด็กไปเข้าโรงเรียนที่ใช้สองภาษาดังแต่แรกเริ่มก็เป็นวิธีฝึกฝนลูกให้มีพื้นฐานทางภาษาต่างประเทศที่ดีไปจนโต แต่หากปัจจัยไม่เอื้ออำนวยในประการหลังนี้คุณพ่อคุณแม่อาจจะทดแทนด้วยการหมั่นพูดหรืออ่านภาษาอังกฤษให้ลูกฟังเสมอๆ ให้เขาได้คุ้นเคยและโต้ตอบ ที่สำคัญมากที่สุดคือการสนับสนุนและให้กำลังใจลูกในการพูดภาษาอังกฤษและชี้แนะวิธีการพูดที่ถูกต้อง บรรยากาศที่สนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่านนิทานหรือดูการ์ตูนร่วมกับลูกจะเป็นกุญแจในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเปิดรับภาษาอังกฤษให้กับลูกน้อยของคุณ

บางคนคงสงสัยว่าการให้เด็กพูดสองภาษาพร้อมๆ กันจะทำให้เด็กสับสน แต่การวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่าเด็กที่พูดได้สองภาษาดังแต่เล็กๆ นอกจากจะไม่สับสนแล้ว ยังจะเป็นคนที่เรียนรู้อะไรได้เร็ว และมีทักษะในการแก้ปัญหาได้ดีกว่า ศ.เอลเลน ไบลีสต์อ็อค ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยยอร์ก จากแคนาดา ผู้ศึกษาด้านพัฒนาการทางภาษาในเด็กหลายร้อยคนกว่า 20 ปี เชื่อว่าการใช้สองภาษาควบกันจะฝึกเด็กรู้จักลำดับความ

สนใจ เพราะเขาจะต้องหยุดอีกภาษาหนึ่งไว้ขณะที่กำลังใช้อีกภาษาหนึ่ง ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า เมื่อเด็กสองภาษา และหนึ่งภาษาถูกขอร้องให้แก้ปัญหาวงโคจรอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากเนื้อหาที่ทำให้เข้าใจผิด จะเห็นว่าเด็กที่พูดสองภาษามีลำดับในการคิดแก้ปัญหที่ดีกว่า และสามารถมองเห็นเนื้อหาที่ทำให้เข้าใจผิดนั้น ความคิดของพวกเขาจะก้าวหน้ากว่าเด็กที่พูดภาษาเดียวอย่างน้อย 1 ปี สิ่งที่ตามมาคือทำให้เด็กกลุ่มนี้มีความเป็นผู้นำ และเชื่อมั่นในตัวเองเมื่ออยู่ท่ามกลางเด็กคนอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทักษะในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งมักจะพบว่าเด็กกลุ่มนี้สามารถทำคะแนนวิชาอื่นที่โรงเรียนได้ดีอีกด้วย

จากนิตยสาร healthtoday